

De flesta människor lever i den förvissningen att de är väl förtrogna med innebörden i ordet "vilja", och att de känner till dess rätta tydning. Emellertid skall vi dröja inför detta ords tolkning, och kanske finner vi då i likhet med mycket av det som omger oss i det dagliga livet, och som vi är vana att betrakta som rätt uppfattat, att det i själva verket är ganska svårbegripligt.

Utan att själva kunna rätt bedöma värdet däri, vet vi instinktivt att vägen till klarhet går över en fast vilja att nå ett mål som utstakats för oss. Vi känner på samma sätt att konsten att vilja är konsten att kunna utföra en handling. I klar belysning av de oss givna förutsättningarna för detta handlande, må vi lära oss förstå, att våra funktioner ledas av starka andeväsen, som har vår utveckling om hand. Är vi ovissa om rätta utförandet av våra intentioner, och undrar vi, varifrån kraften till handling skall tas, då inträder det ögonblick då vi måste fatta ett beslut, och att rätt fullfölja detta är tecknet på att vi följt ledningen på ett riktigt sätt.

I alla de fall, där säkerhet råder att en sak som skall utföras kommer att lyckas, är detta ett bevis på att viljan trätt i funktion. Utan den kan intet bli utfört. Så gäller då endast frågan hur vi skall skilja det rätta från det falska, och leda vår vilja att välja rätt. Om vi studerar liknande företeelser i andra sammanhang, framgår det att svaret ligger i särskiljandets princip. Att se i vilken riktning en handling utlöses, att utröna om den är av god eller dålig verkan betyder att kunna särskilja det onda från det goda.

Att låta sog ledas av en stark vilja av undermålig halt betyder att resultatet blir värdelöst. Även om den, som gör detta val finner resultatet gott, i det att arbetet skapar vinst åt personen i fråga, är likväl det som utvinnes av intet värde sett från högre synpunkt. Om vi inte gör framsteg på vår väg, måste vi anse det som uppnås vara förkastligt. Värdet ligger i att uppnå nya höjder. För den, som inser detta, är vägen för viljans inriktning lätt att följa.

Dock, människor sätter i allmänhet inte målet så högt som de borde. De nöjer sig med att vinna den lön, som skänker dem stundens tillfredsställelse. När de lärt sig inse det fåfänga i denna inställning, först då har de tagit ett steg framåt.

Att vilja det är att kunna, säger ordspråket. Viljans makt är lik kraften i den elektriska strömmen, som arbetar sig fram genom alla motstånd. När vi lärt att använda naturens krafter rätt, förstår vi att vi där har vår rätte läromästare i konsten att vilja. Hur starka är inte de krafter som utlösas, när ett frö arbetar sig upp från vila i jorden till kampen för att nå målet, att växa till det som det som det är ~~ämnat~~ att bli. Liksom det beror på inre egenskaper, vilken växt som skall framkomma ur fröet, så beror det också på våra inneboende egenskaper vad det skall bli av oss.

Liksom fröet växer och hämtar näring till vidare utveckling från omgivningen och allt detta utlöses genom en inneboende omedveten viljeakt, så är också många av våra växande krafter omedvetna viljeakter. Det omedvetna är lika starkt verkande som det medvetna. Likaväl som vi kan kalla vårt växande en viljeakt, om än omedveten, så skall i det medvetna samma akt av viljande komma till uttryck, om något skall uppnås.

Den människa som blir till något i vår värld, utmärker sig utan undantag för en stark vilja. Vi vet att viljeakten är det ursprungliga i allt handlande. Ingenjören vid sitt skrivbord, uppfinnaren i sitt laboratorium arbetar först när viljan utlöst den mekanism, som sätter tanke och muskler i rörelse. Först när viljan utfört sitt arbete, genomforskat de möjligheter som står till buds, valt och vrakat, först då kan det egentliga arbetet påbörjas.

Om vi har en verkligt stark utvecklad vilja att nå ett materiellt mål, är våra utsikter till framgång främjade. Hur mycket mera gäller inte då det, att en stark vilja att utveckla de själsliga och andliga resurserna, leder fram mot en högre utveckling.

Minns att den vinst vi drar på att söka oss upp mot höga andliga mål, är betydligt större än det vi i motsvarande fall utvinner av det materiella. Det gäller här värden av en art, som främjar vår utveckling för all framtid. Det vi utvinner är inte av förgänglig art, det är av evigt värde. Glöm inte att det viljearbete som nedlägges på att främja själens utveckling är av sådan framtida betydelse att vi inte kan jämföra det med någon jordisk vinst.

Vi är evighetsvarelser. Vår utveckling går från låga sfärer upp mot höga andliga. Om vår inriktning mot en rätt utveckling ledes av en stark vilja, kommer också resultatet att visa sig förr än vi själva tror och förstår.

Genom tiderna har den mänskliga viljan arbetat sig fram från låga plan mot höjden. Hur vi avancerar, beror på kraften i denna vilja; den insats vi gör i detta arbete blir av bestående värde. Intet kan rubba balansen i det av en stark vilja framarbetade resultatet.

När den nu levande människan, som befinner sig i ett ytterst betydelsefullt utvecklingsstadium, erfarit sanningen i denna lära, då ligger vägen öppen för henne att komma loss från alla de band som i dessa dagar binder henne. Frihet från tvång är en nödvändig förutsättning för att vägen skall bära uppåt, frihet att låta den egna viljan dirigera vandringen. När så målet skymtar i fjärran skall starka krafter stå till hennes förfogande, och hon skall lära sig förstå, hur betydelsefullt det är att låta sig ledas av en högre makts starkare vilja. Att underställa sin vilja det gudomliga, det är att växa från jordevarelse till ett andligt väsen. Kraften i den gudomliga viljan som genomsyrar allt i universum, är av evighet. Dess mottagande i våra sinnen, det är vad vi har att lära oss i våra dagar, då viljan till makt är en fiende att bekämpa med alla till buds stående medel.

Hoppet om att kunna få till stånd en ändring i det tillstånd, som nu råder i världen, är av så stor vikt, att de som hänger sig åt en sådan verksamhet, må kallas vår världs föregångsmän. Tro inte, att det som åstadkommes med detta är av underordnad betydelse. Viljekraften och tankekraften är av samma ursprung, makten i dem båda är av samma art.

Det som utvinnes genom viljeakten i människans inre är så betydelsefullt, att vi inte nu kan rätt förstå det. Att inrikta viljan på att skydda vår värld från de faror som hotar genom mänsklig okunnighet och mänskligt högmod, det är att arbeta i Guds tjänst, och den som givit sig däråt, han har Gud till medarbetare. Hans verk måste krönas av framgång med samma säkerhet som gudsviljans överlägsna kraft råder över alla andra krafter. Får den kraften verka i människan, då går vår värld en ny tid till mötes. En tid som kommer att utmärkas av kärlek till medmänniskan, utlösande villighet till arbete i det godas tjänst för seger över alla låga krafter, som under gångna århundraden verkat i vår värld.

Kan människan bringas till visshet i denna fråga, då ligger vägen öppen för framsteg så betydelsefulla, att vi kan ana början av jordens

förvandling från en krigisk värld till en värld, där kärleken för spiran. Vi går mot de tiderna, det är meningen att den stund skall komma, då människan inser denna sanning. Och när hon klart förstått hur tingén här hänga samman, då skall hennes vilja kunna inriktas på en inre förvandling, som berör hela hennes väsen. Dagen är kanske snart inne, då denna genomgripande förvandling skall äga rum med människan, inte endast med en eller annan, utan med var och en.

När så skett och krafter kommit i verksamhet, som igångsatt det verk som skall omvandla världen, då skall alla inse sanningen i de ord, som vår Mästare uttalade, när han uppmanade sina åhörare att hålla sina lampor brinnande, ty stunden kunde snart vara inne, då brudgummen kom. De visa jungfrurnas hängivna vilja att vara redo hänsyftar på dem som känna sanningen och vet, att det är nödvändigt att lamporna är fyllda med olja och hållas brinnande den stund då den skall mötas, som bringar förlossning åt alla väntande själar, de vilka bidat sin frälsning.

När så klarhet vunnits och människosjälén går sin förlossning till mötes, skall deras tacksamma lovsånger förkunna, att frälsningens dag är kommen till jordens barm, och glädjeljuden skall blandas med deras stämma, som genom töcknen förkunnar att en ny dag randas. En ny sol skall sprida sitt sken över en mänsklighet, som funnit sin hemvist för kommande tider, ett hem, där sällheten bor och friden härskar över all världen.

Elisabeth Lansenor